ꣳश्च भाति" इति। अपि च 'यथा', लोके 'रुक्मः' सौवर्णाभरणविशेषः। उत्कर्षेणाग्नौ 'तप्तः', सन् स्वनिष्ठां कालिकां परित्यज्य विस्पष्टं भासेत्। 'एवमेव', 'सः' हिरण्यभ्राता, शरीरकान्त्या कीर्त्या च लोकद्वये प्रकाशते॥

(६) अथाग्निचिता तदुपासकेन च प्राप्यानां लोकानामत्युत्तमत्वं वक्तुं लोकविभागं दर्शयति। "उरवो ह वै नामैते लोकाः। येऽवरेणादित्यम्। अथ हैते वरीयाꣳसो लोकाः। ये परेणादित्यम्। अन्तवन्तꣳ ह वा एष क्षय्यं लोकं जयति। योऽवरेणादित्यम्। अथ हैषोऽनन्तमपारमक्षय्यं लोकं जयति। यः परेणादित्यम्" इति। द्विविधाः स्वर्गलोकाः आदित्यलोकादर्वाञ्च उपरितनाश्च। तत्र 'आदित्यमवरेण' आदित्यादर्वाञ्चः, 'ये लोकाः' स्वर्गविशेषाः। ते सर्व्वेऽपि 'उरवः' विस्तीर्णाः, इति 'नाम' प्रसिद्धं। अथ 'ये' स्वर्गलोकाः, 'आदित्यं परेण' आदित्यलोकात् पुरस्तात्, वर्त्तन्ते। 'एते', 'वरीयांसः' अतिशयेन विस्तीर्णाः। एवं सति 'यः' पुमान्, आदित्यादर्वाञ्चं लोकं प्राप्नोति। 'एषः' पुमान्, 'अन्तवन्तं' विनाशयुक्तं, 'क्षय्यं' परस्परमेकैकापेक्षया क्षयार्हं, तादृशं 'लोकं', प्राप्नोति। यस्त्वादित्यात् परार्ञ्चं प्राप्नोति। 'एषः' पुमान्, 'अन्तमपारं' आतानवितानाभ्यामवसानरहितं, 'अक्षय्यं' भोग्यवस्तुक्षयरहितं, 'लोकं' प्राप्नोति॥

(७) एवं विभागे व्यवस्थिते सति नाचिकेताग्निं चिन्वतस्तस्योपासकस्य चोपरितनलोकप्राप्तिफलं दर्शयति। "अनन्तꣳ